

λίγα

Πέρασαν κίολας πάνω από δύο μήνες, από την στιγμή που ο αγροτικός κόσμος στον λακωνικό βούρκο αποφάσισε να πάρει τους δρόμους, διαμαρτυρόμενος για τα νέα μέτρα της κυβέρνησης σχετικά με το φορολογικό σύστημα των αγροτών, την τιμή του πετρελαίου και των φυτοφαρμάκων (δηλητηρίων). Η συνέλευση της αυτόνομης πρωτοβουλίας ενάντια στην λήθη από την πρώτη κίολας στιγμή προσπάθησε να προσεγγίσει το θέμα αυτό, ανταποκρινόμενη στο επιτακτικό κάλεσμα φίλων και συντρόφων/συντροφισσών, που σωστά εκτίμησαν και τοποθέτησαν το κίνημα αυτό μέσα στις υπάρχουσες εθνικές αφηγήσεις για την κρίση. Σε έναν διευρυμένο κύκλο συζήτησης της ομάδας που διεξάχθηκε στην Σκάλα Λακωνίας στα μέσα Φλεβάρη, προσπαθώντας να εξετάσουμε αναλυτικά τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του κινήματος, κάναμε μια πρώτη προσέγγιση του ζητήματος με βάση τα λιγοστά στοιχεία που διαθέταμε, αλλά και με βάση προηγούμενες εμπειρίες της ομάδας από τέτοιου είδους κινήματα στο παρελθόν, μιλώντας κυρίως για τον Φλεβάρη του περασμένου χρόνου.

Για να κατανοήσουμε όμως καλύτερα και σε βάθος τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που συνθέτουν σήμερα τον αγροτικό πληθυσμό στην Λακωνία, χωρίς δεύτερη σκέψη πρέπει να ανατρέξουμε στις προηγούμενες δεκαετίες. Η Λακωνία είναι ένα γνήσιο τέκνο της ήττας του εμφυλίου και τα χρόνια που ακολούθησαν μετά την λήξη του, ήταν χρόνια ανασυγκρότησης του εθνικού κορμού, της πλήρους κατοχύρωσης των συσχετισμών υπέρ αυτού του εσμού. Ο ελληνικός φασισμός από την λήξη του εμφυλίου πολέμου μέχρι και τις μέρες μας απολαμβάνει δίχως αμφιβολία την απόλυτη ηγεμονία του στην περιοχή. Η Λακωνία έγινε ένας από τους κύριους στυλοβάτες του ελληνικού φασισμού και της κυρίαρχης εθνικής ιδεολογίας. Σ' αυτόν τον τόπο οι ρουφιάνοι, οι φασίστες και λοιποί φωσήμεροι του έθνους, δεν απολαμβάνουν μόνο την αυτονόητη ασυλία που απλόχερα τους παρέχεται στο φιλικό περιβάλλον της Λακωνίας, αλλά εξαργυρώνουν και μια σειρά σημαντικά πολιτικά οφέλη. Αυτός είναι και ο λόγος που η Λακωνία όλες τις προηγούμενες δεκαετίες έβγαλε αρκετά φυντάνια που πρωταγωνίστησαν στην εθνική πολιτική σκηνή. Από τις πολιτικές περσόνες της ΝΔ, μέχρι τους γνήσιους έλληνες ναζιστές όπως ο Μιχαλολιάκος, Κασιδιάρης και άλλοι.

Αλλά και η Χούντα στην Λακωνία είχε σχεδόν την καθολική αποδοχή και υποστήριξη από τον ντόπιο πληθυσμό. Οι φασίστες συνταγματάρχες φρόντισαν να χαρίσουν δάνεια σε αρκετούς Λάκωνες υποστηρικτές τους, να εξασφαλίσουν τα προνόμια τους κλπ. Έτσι βρέθηκαν αρκετοί με πολλά στρέμματα γης και αμέτρητες περιουσίες. Τα χρόνια αλλαγής του πολιτεύματος (1974) στον ελληνικό βούρκο, κατά την περιφημη μεταπολίτευση δηλαδή, βρήκαν ένα σημαντικό κομμάτι του λακωνικού πληθυσμού να ασχολείται με την καλλιέργεια και το εμπόριο γεωργικών προϊόντων, καθώς και να ελέγχει μεγάλες εκτάσεις γης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο κάμπος της Σκάλας Λακωνίας, το Έλος, η Γλυκόβρυση κλπ. Ήταν τα χρόνια άνθισης του ελληνικού καπιταλισμού, όπου η ελληνική οικονομία προσπάθησε να πρωταγωνιστήσει στον πρωτογενή τομέα παραγωγής, αυξάνοντας και τις εξαγωγές της, απευθυνόμενη σε μεγαλύτερες καπιταλιστικές οικονομίες της δύσης και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Η κατάσταση αυτή βρήκε τους Λάκωνες κτηματίες να κερδίζουν σημαντικά οφέλη. Κάπου σε εκείνα τα χρόνια εντοπίζουμε και την άνθιση του τζόγου, της κουλτούρας του βιασμού και των σκυλαδικών. Χιλιάδες ελληνίδες (για να αντικατασταθούν λίγα χρόνια αργότερα από μετανάστριες) πέρασαν εκείνη την δεκαετία από τα σκυλάδικα και τα κωλόμπαρα του λακωνικού βούρκου. Μας είναι άγνωστο πόσες βιάστηκαν και έζησαν στο πετσί τους την εκμετάλλευση από τους άντρες οικογενειάρχες της περιοχής.

λόγια

Στην δεκαετία του '90 τα γεγονότα είναι λίγο πολύ γνωστά. Η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων κρατικο-καπιταλιστικών χωρών του ανατολικού μπλοκ έφερε νέα "οφέλη" στην περιοχή της Λακωνίας, όπως έγινε και στον υπόλοιπο ελλαδικό χώρο εκείνη την περίοδο. Η έλευση μεταναστών και μεταναστριών από τις χώρες αυτές έβγαλε στην επιφάνεια το σκληρό ρατσιστικό πρόσωπο του ελληνικού όχλου. Χιλιάδες μετανάστες εργάτες και εργάτριες γης στην Λακωνία, κυρίως από την Αλβανία (ειδικά μετά το 1997), δούλεψαν ή καλύτερα να πούμε έχυσαν αίμα στα χωράφια του λακωνικού βούρκου, ζώντας κυριολεκτικά σε άθλιες συνθήκες (σε χαντάκια και παράγκες από τσιμεντόλιθους). Συχνά οι εργάτες/εργάτριες αυτές δεν είχαν να αντιμετωπίσουν μόνο την βαρβαρότητα των συνθηκών δουλείας και τα άθλια μεροκάματα, αλλά και το γεγονός ότι οι εργοδότες/ρουφιάνοι (οι λάκωνες χωρικοί) τους κατέδιδαν στις αρχές μετά το τέλος της σεζόν για να μην τους δώσουν τα δεδουλευμένα τους. Μας είναι επίσης άγνωστο πόσοι από αυτούς δολοφονήθηκαν, ξυλοκοπήθηκαν κοκ. Γνωρίζουμε μονάχα μερικά περιστατικά στην Λακωνία, όσα δηλαδή δεν κατάφεραν να κρύψουν οι ντόπιοι κάτω από το χαλί.

Η κατάσταση των μεταναστών και μεταναστριών χειροτέρευε ακόμα περισσότερο μετά τα μέσα του 2000, το οποίο σε αυτήν την χρονική περίοδο αποτελείται κυρίως από άτομα Πακιστανικής καταγωγής. Η βίαιη κατάρρευση του ονείρου του ελληνικού καπιταλισμού με την έναρξη της οικονομικής κρίσης, η άνοδος της χρυσής αυγής που στην αγροτική Λακωνία έφτασε κοντά στο 11% θα μπορούσαμε να πούμε ότι ενθάρρυνε την τοπική κοινωνία να δείξει ανοικτά και αποκάλυπτα χωρίς κανένα πια ενδοιασμό το ρατσιστικό της πρόσωπο, από την άκρα δεξιά μέχρι την άκρα αριστερά.

Όπως καταλαβαίνετε η σύντομη αυτή ιστορική ανασκόπηση έχει ως στόχο να δώσει μια διαφορετική ερμηνεία για τον Λάκωνα αγρότη, μακριά από τις ιδεολογικές αντιλήψεις της αριστεράς που επιλέγουν να τους αγιοποιήσουν, όπως κάνουν άλλωστε με όλα τα φανταστικά «επαναστατικά» υποκείμενα που ανακαλύπτουν κατά καιρούς.

για

Η αριστερά στο σύνολο της από την μεταπολίτευση μέχρι σήμερα στάθηκε στο πλευρό των γαιοκτημόνων της περιοχής. Η πλειοψηφία αυτών των πολιτικών υποκειμένων απέφυγε με αρκετή μπαγαποντιά οποιαδήποτε κριτική στην μάζα του αγροτικού κόσμου και

των πομπών του. Αν και όλοι τους γνωρίζουν 'τι εστί βερύκοκο', τι συμβαίνει δηλαδή όλα τα χρόνια σε αυτά τα χωράφια, ποιες είναι οι πολιτικές αντιλήψεις και ρατσιστικές συμπεριφορές που κουβαλάνε οι ιδιοκτήτες τους, τις περισσότερες φορές στην Λακωνία η αριστερά έκανε πως δεν είδε τα συμβάντα αυτά. Εντωμεταξύ, η πολιτική ανάλυση της περιοριζόταν στην καταδική της κυβερνητικής πολιτικής και του 'δι-κομματισμού', χωρίς να γίνεται κανένας λόγος για την πολυπλοκότητα των κυρίαρχων σχέσεων, το γνωστό δηλαδή έργο που έχουμε ξαναδεί εκατομμύρια φορές μέχρι σήμερα. Είναι γνωστό ότι η αριστερά καλλιεργεί πολιτικές ψευδαισθήσεις, ψάχνοντας παντού οπαδούς και όχλους.

Τα μπλόκα και οι κινητοποιήσεις των αγροτών τον περασμένο χειμώνα όμως, όπως και τα αντίστοιχα του 2013, έλαβαν την πλήρη στήριξη όλων των πολιτικών δυνάμεων του εθνικού κορμού, ακόμα και κυβερνητικών βουλευτών. Εδώ υπάρχει μια κοινή αποδοχή όλων, ότι δηλαδή η γεωργία είναι ο στυλοβάτης της ελληνικής οικονομίας. Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, για παράδειγμα ο Γρηγοράκος, σύσσωμοι και οι τοπικοί βουλευτές και στελέχη της ΝΔ, βρέθηκαν να συζητούν τα προβλήματα των Λακωνών γαιοκτημόνων, φοβούμενοι κι αυτοί πιθανόν το ρευστό πολιτικό σκηνικό και την κατάρρευση της εκλογικής τους βάσης.

ΤΟΝ

αγροτικό όχλο

Ποιοί είναι, όμως, πιο συγκεκριμένα οι πρωταγωνιστές του κινήματος των αγροτών στην Λακωνία; Τι κόσμο συσπειρώνουν; Και ποιοί είναι οι πιο θερμοί υποστηρικτές τους;

Η απάντηση σε αυτά τα 3 ερωτήματα δεν είναι τόσο εύκολη υπόθεση, καθώς η σύνθεση του αγροτικού κόσμου είναι πολλές φορές αρκετά ετερόκλητη. Πέρα όμως από αυτήν την αντιφατικότητα υπάρχουν και κάποια μόνιμα χαρακτηριστικά που αν κάποια/ος δει προσεκτικά μπορεί ίσως να βγάλει κάποια πρώτα συμπεράσματα. Οι πρωταγωνιστές του κινήματος των αγροτών από την πρώτη στιγμή των κινητοποιήσεων προχώρησαν στην συγκρότηση επιτροπών ανά περιοχές. Μερικές από τις πιο γνωστές συγκροτήθηκαν στη Σκάλα Λακωνίας, στη Σπάρτη και στο Δήμο Μολάων / Μονεμβασίας. Οι επιτροπές αυτές εκτός από τα αιτήματα είχαν και ένα άλλο κοινό ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Επιχείρησαν να παρουσιάσουν μία αχρωμάτιστη, δίχως κομματική ταυτότητα σύνθεση. Βέβαια αυτή η μπουρδα δεν αντιπροσωπεύει τα πραγματικά γεγονότα. Οι περισσότεροι από αυτούς τουλάχιστον στην επιτροπή αγροτών Δήμου Ευρώτα που είμαστε σε θέση να ξέρουμε καλύτερα, προέρχονταν από τον χώρο της ελληνικής ακροδεξιάς. Ανάμεσα σε αυτόν τον όχλο αναγνωρίσαμε αρκετές φάτσες φασιστών τραμπούκων με ελληνικές σημαίες και το γνωστό ύφος μαντρόσκυλου των κινητοποιήσεων. Πολλοί από αυτούς πέρυσι το καλοκαίρι πρωταγωνίστησαν στα ρατσιστικά συλλαλητήρια των ναζιστικών βοθρολημάτων στην Σκάλα και την Τραπεζοντή, "διαμαρτυρόμενοι" για την μετανάστευση και για την ύπαρξη Ρομά στην περιοχή. Βέβαια πρέπει να επισημάνουμε ότι θα ήταν ιδιαίτερα άδικο να πούμε ότι στις επιτροπές αυτές συμμετείχαν μόνο υποστηρικτές της χρυσής αυγής. Ανάμεσα στους δηλωμένους φασίστες βρέθηκαν και οπαδοί όλων των πολιτικών χώρων της ελληνικής καθεστωτικής ή μη σκηνής. Είναι όντως αξιοσημείωτο ότι στην Λακωνία συγκροτήθηκε ένα «εθνικό μέτωπο» με κάθε καρδιάς καρύδι, συμπεριλαμβανομένων των οπαδών του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ, της άκρας αριστεράς, του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και πάει λέγοντας. Φυσικά δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε πόσο ενεργοί ήταν όλοι αυτοί στις διαδικασίες των επιτροπών αγώνα, ούτε και μας απασχολεί ιδιαίτερα αυτό. Για μας πρέπει όμως να είναι ξεκάθαρη η ουσία της κατάστασης, ότι δηλαδή όλοι αυτοί αντιλαμβάνονται τους εαυτούς τους ως κομμάτι μιας κοινότητας, στην συγκεκριμένη περίπτωση της εθνικής, που απειλείται από τις επιλογές των 'ξένων δανειστών' και των 'πολιτικών της κυβέρνησης'. Είναι αυτό που ονομάζουμε με άλλα λόγια εθνικές αφηγήσεις για την κρίση που νομοτελειακά εστιάζουν στα προβλήματα του "Έλληνα" αφήνοντας απ' έξω τους άλλους (τους περίφημους 'ξένους', τους Ρομά κλπ). Το ίδιο είχε συμβεί και λίγα χρόνια πριν στις κινητοποιήσεις των αγανακτισμένων σε πανελλαδική κλίμακα. Παραδείγματος χάρη στην Σπάρτη περίπου δύο χρόνια πριν, τέτοιες δυνάμεις είχαν περάσει στην κατάληψη του Δημαρχείου της πόλης διαμαρτυρόμενοι για τα μνημόνια. Διαφόρων ειδών αγανακτισμένοι πατριώτες, αναρχικοί, τροτσκιστές, μαοϊκοί, οπαδοί του ... Νέγκρι, φασιστοειδή ΕΠΑΜίτες κοκ μίλουσαν τότε, όπως πιθανόν πολλοί από αυτούς να κάνουν και σήμερα, για την κατοχή της ελλαδίσσας από τους τραπεζίτες. Εκεί δυστυχώς κάναμε το λάθος να πάμε να παρακολουθήσουμε τι έλεγε αυτός ο όχλος, προκαλώντας μας ζόφο και σχισμάρα.

Επιστρέφοντας, όμως, στη σημερινή συγκυρία και στην αγωνία κάποιων να βρουν τα ταξικά χαρακτηριστικά αυτού του όχλου δεν θα μπορούσαμε να παραβλέψουμε το εξής. Οι αγρότες που

ξεκίνησαν το όλο πράγμα είναι αυτοί που πλήττονται λιγότερο και από τα νέα μέτρα και από την 'Κοινή Αγροτική Πολιτική'. Οι περισσότεροι από αυτούς έχουν πολύ μεγάλα εισοδήματα και έχουν στα σκλαβοχώραφα τους πολύ κόσμο να δουλεύει με άθλια μεροκάματα. Αρκετοί από αυτούς υποθέτουμε ότι είτε είναι τσιράκια εμπόρων, είτε είναι οι ίδιοι έμποροι και με σιγουριά θα λέγαμε ότι είναι όλοι τους ρασιιστές. Υποθέτουμε, επίσης, ότι τώρα με τα καινούρια τιμολόγια που θεσμοθετούνται, η φοροδιαφυγή τους θα 'ναι περισσότερο στριμωγμένη, γι' αυτό και εκτός των άλλων κόπτονται τώρα σε αυτήν την χρονική στιγμή να κλείσουν δρόμους. Μας κάνει ιδιαίτερη εντύπωση ότι οι μικροί αγρότες, τουλάχιστον στη Σκάλα Λακωνίας, είχαν ελάχιστη έως μηδαμινή συμμετοχή στις συγκεκριμένες κινητοποιήσεις. Αυτό όντως αξίζει να συζητηθεί, να δούμε δηλαδή τους λόγους για τους οποίους συνέβη κάτι τέτοιο. Περισσότερο, όμως, εμάς μας νοιάζουν (και εκεί θέλουμε να εστιάσουμε τον προβληματισμό μας μέσα από αυτές τις γραμμές) οι εργάτες γης, ντόπιοι ή μη. Αυτοί δηλαδή που βρίσκονται σε μια μόνιμη κατάσταση κρίσης και άμυνας ενώ δεν συμπεριλαμβάνονται καν από τους αριστερούς στην πράξη (ίσως καμιά φορά στη θεωρία) ως οι πραγματικά καταπιεσμένοι και απόκληροι αυτής της κοινωνίας. Το ότι βρωμάει ρασιισμό αυτή τους η στάση δεν χρειάζεται να το πούμε ξανά

Μεγάλο γέλιο έπεσε και με την προσπάθεια μερικών να παρουσιάσουν τις σχετικά άμαζες κινητοποιήσεις των αγροτών ως εξέγερση. Δεν χρειάζεται βέβαια να είναι κανένας πολιτικός αναλυτής για να συμπεράνει ότι οι κινητοποιήσεις στην Λακωνία δεν ήταν Κιλελέρ. Εδώ αναφερόμαστε σε μια αστεία ανακοίνωση που έβγαλε ένα γνωστό τροτσκιστικό γκρουπούσκουλο (ΕΕΚ), του οποίου η ... «οργάνωση Λακωνίας» μας τιμά μάλιστα ιδιαίτερα με μια επίθεση εναντίον μας (βλέπε την ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του ΕΕΚ). Κάτω από άλλες συνθήκες ίσως να μην είχε καμιά αξία να σχολιάσουμε την συγκεκριμένη ανακοίνωση των τροτσκιστικών απολιθωμάτων, μιας και δεν απασχολεί κανέναν/καμιά (τουλάχιστον από όσους/ες διαβάζουν και παρακολουθούν ταχτικά τα κείμενα μας). Θα σταθούμε όμως λίγο στο γιατί χωρίς να το θέλει ο συντάκτης του κειμένου ομολογεί τα αυτονόητα. Αποκαλούν τις αγροτικές κινητοποιήσεις «εξέγερση», ένας όρος που αν και γελοίος αποδίδει το σωστό πατριωτικό νόημα της λέξης στη συγκεκριμένη συνθήκη. Είναι γνωστό, ήδη από την δεκαετία του '20, ότι όπου οι τροτσκιστές δουν πάνω από 10 άτομα να μαζεύονται, ονειρεύονται εξεγέρσεις (η συνηθισμένη μαζολαγνεία που τους διακατέχει) και τρέχουν να μοιράσουν καμιά προκηρύξη μήπως και αυξήσουν το μαντρί τους. Λέει σε σημείο η ανακοίνωση τους:

«[κατηγορούν] το ΕΕΚ ότι τάχα στήριξε τους φασίστες μεγαλαογρότες χωρίς οι ίδιοι να συμμετέχουν σε κανένα αγώνα, ανίκανοι να καταλάβουν από ζωντανή ταξική ιδεολογική και πολιτική πάλη και από σύγκρουση σώμα με σώμα με τον αντίπαλο που καπληύεται τον αγώνα των φτωχών αγροτών και εργαζομένων»

και συνεχίζουν... λέγοντας πως δήθεν δεν καταλαβαίνουμε τι είναι να συμμετέχεις σε ταξικούς αγώνες, και καλά να λερώνεις τα χέρια σου μέσα από τους αγώνες, αντί στην ασφάλεια του καναπέ και του υπολογιστή και τις άλλες γνωστές ανοησίες που γράφουν πάντα, ειδικά όταν έχουν λερωμένη την φωλιά τους.

Και εδώ ένας έμπειρος αναγνώστης αριστεριστικων προκηρύξεων μπορεί να το δει με μεγάλη ευκρίνεια ότι στην ουσία παραδέχονται ότι στήριξαν τους φασίστες. Βρέθηκαν μαζί τους σε κινητοποιήσεις και μάλιστα τους έβαλαν ως προϋπόθεση για να συμμετέχουν και στο τσίρκο της επιτροπής τους, την άμεση δημοκρατία, να γίνεται δηλαδή συνέλευση και να βάζουν προτάσεις ισότιμα. Στο μόνο που θα συμφωνήσουμε μαζί τους είναι ότι εμείς δεν πήγαμε να τους πιέσουμε και να βάλουμε προτάσεις ισότιμας. Με άλλα

λόγια δεν συνδιαλεγόμαστε με φασίστες (κάτι που κάνουν αυτοί) ούτε παλιότερα, ούτε και τώρα. Όπως γράφει και μια αντιφασιστική ομάδα μεταναστών από την Φρανκφούρτη, οι Café Morgenland «το να ψάχνει κανείς στα σκουπίδια, δεν θα του φέρει φώτιση, θα του φέρει αναγούλα». Η μόνη σοβαρή λύση για εμάς με τους φασίστες είναι η μη συνύπαρξη.

Αναφορικά τώρα με άλλες παραμέτρους που βάζει το συγκεκριμένο κείμενο των τροτσικιστικών απολιθωμάτων, κατηγορώντας μας ότι κάνουμε κριτική στους «αντιφασίστες» της περιοχής και άλλα τέτοια, έχουμε απαντήσει μέσα από άλλα κείμενα της συνέλευσης. Η αυτόνομη πρωτοβουλία ενάντια στην λήθη είναι μια αυτόνομη ομάδα που έχει πολύ συγκεκριμένες θέσεις και παλεύει με όλες τις δυνάμεις και αδυναμίες πάνω στην οικοδόμηση ενός συνεπούς αντιφασιστικού ρεύματος στην πρακτική και την θεωρία και όχι για «αντιφασιστικά μέτωπα» πατριωτικής χρήσης. Είναι υπεύθυνη για μια σειρά παρεμβάσεις, διακίνηση εντύπων και περιοδικών, τα τελευταία χρόνια, την λειτουργία ενός αρχείου, αφίσες, εκδόσεις εντύπων, στένσιλ και συνθήματα στους δρόμους κλπ. Είμαστε και αρκετά περήφανοι που έχουμε χτίσει σχέσεις (παρόλα τα προβλήματα και τις δυσκολίες) εμπιστοσύνης με κόσμο της Πακιστανικής κοινότητας και με άλλους μετανάστες, Ρομά κλπ στην περιοχή. Σε όλα αυτά θα αναφερθούμε στο απολογιστικό κείμενο 2009 – 2013 της συνέλευσης της αυτόνομης πρωτοβουλίας ενάντια στην λήθη που θα δημοσιευτεί άμεσα, σχετικά δηλαδή με το πως η ομάδα έφτασε να έχει αυτήν την πολιτική εμπειρία και θέσεις σήμερα.

Τα κινήματα των μεταναστών και των μειονοτήτων στην Λακωνία και η αριστερά. Στη Λακωνία όμως δεν βρίσκουμε

στη Λακωνία

μόνο παραδείγματα «αγώνων» του ντόπιου όχλου. Όλα τα προηγούμενα χρόνια παρατηρούμε μια κίνηση των διεκδικήσεων των μεταναστών και μειονοτήτων, όπως αυτή των Ρομά, άλλοτε με κορυφώσεις άλλοτε με υποχωρήσεις. Αυτοί οι αγώνες είναι μια πρώτη αντίδραση στην επίθεση που δέχονται οι ομάδες αυτές από το κράτος. Τις περισσότερες φορές αυτές οι συλλογικές διεκδικήσεις παρέμειναν «άγνωστη ιστορία», γιατί η αριστερά αλλά και ο αντιεξουσιαστικός χώρος όχι μόνο δεν είχαν ουδεμία εμπλοκή αλλά ούτε καν τις ανέφεραν στα κείμενα τους. Δυστυχώς κράτησαν την ίδια ένοχη σιωπή ή απραξία και μάλιστα σε ιδιαίτερα οξυμένες καταστάσεις όπως τον Μάρτιο 2013 στην Τραπεζονή, όπου φασίστες της χρυσής αυγής και «αγανακτισμένοι» κάτοικοι οργάνωσαν από κοινού ρατσιστικά συλλαλητήρια. Είχαν προηγηθεί επιχειρήσεις σκούπα των μπάτσων στους καταυλισμούς. Αξίζει να σημειώσουμε ότι αν κάποιος/ος ρίξει μια ματιά στα τοπικά ΜΜΕ, κάθε μέρα έχουμε αρκετές συλλήψεις, εφόδους σε καταυλισμούς και κακοποιήσεις Ρομά από το ελληνικό κράτος. Αυτές οι ενέργειες του κράτους βρίσκουν συνήθως την καθολική υποστήριξη των ντόπιων. Παρόμοια κατάσταση επικρατεί και με τους Πακιστανούς μετανάστες στην περιοχή, με την διαφορά όμως ότι δεν έχουν χαρτιά, απειλούνται με φυλάκιση σε στρατόπεδα κράτησης μεταναστών και απελάσεις. Οι περισσότεροι από αυτούς τους μετανάστες απασχολούνται στα χωράφια των Λακώνων αγροτών κυρίως στα πορτοκάλια και τις ελιές με άθλια μεροκάματα και συνθήκες διαβίωσης. Αυτή η ζοφερή πραγματικότητα

τους ώθησε πολλές φορές σε απεργίες με κάποιες περιστασιακές νίκες (κυρίως στα μεροκάματα). Η αριστερά και εδώ ήταν άφαντη.

Γυρνώντας στους Ρομά και αυτοί δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Και στη Σκάλα και σε άλλες περιοχές οργάνωσαν πολλές φορές συλλαλητήρια διαμαρτυρίας, αποδείχθηκε ότι ήταν έτοιμοι να αντιμετωπίσουν φασιστικές προκλήσεις κλπ. Ένα καλό παράδειγμα ήταν η διεκδίκηση τους στο δικαίωμα να έχουν τον δικό τους χώρο για καταυλισμό στη Σκάλα Λακωνίας χρόνια πριν. Τότε ο σημερινός δήμαρχος Σκάλας είχε αναγκαστεί να τους παραχωρήσει κάποιους χώρους, κάτι που δεν πρέπει να το υποτιμήσουμε γιατί δεν είναι και λίγο για μια τόσο συντηρητική τοπική κοινωνία. Δεν ήταν λίγες και οι φορές που οι Ρομά οργάνωσαν συλλαλητήρια και συγκεντρώσεις έξω από αστυνομικά τμήματα.

Κάποια χρήσιμα συμπεράσματα

Οι κινητοποιήσεις των γαιοκτημόνων στην περιοχή της Λακωνίας πρέπει να μας οδηγούν στην αναζήτηση της σύνθεσης των αγωνιζόμενων, το με ποιους έχουμε να κάνουμε. Από την μια έχουμε μια ρατσιστική, πατριαρχική τοπική κοινωνία που στηρίζει τα παιδιά της και από την άλλη έναντι πλευρά μια σειρά μειονότητες, μετανάστες και άλλους που βιώνουν καθημερινά την εχθρότητα και την εκμετάλλευση τους από τους πρώτους. Όπως θα καταλάβατε και με την σύντομη ιστορική αναδρομή πιο πάνω, τα χαρακτηριστικά που συνθέτουν την τοπική πραγματικότητα όπως την γνωρίσαμε τις περασμένες δεκαετίες, αλλά και όπως την βιώνουμε σήμερα πάντα εμπεριείχαν την εχθρότητα και το ρατσιστικό δηλητήριο – τα ίδια μόνιμα χαρακτηριστικά δηλαδή που συνθέτουν και ευρύτερα την ελληνική κοινωνία. Η αριστερά ως γνήσιο τέκνο της εθνικής συμφιλίωσης μετά τον εμφύλιο ποτέ δεν αμφισβήτησε ούτε στο ελάχιστον αυτά τα δεδομένα. Η εθνικοποίηση της, εξάλλου, ολοκληρώθηκε πολύ πριν ακόμα και από την ίδια την ήττα της στον εμφύλιο. Η στήριξη, η σιωπή και η λήθη που την χαρακτηρίζει δεν αποτελεί ένα πολιτικό παράπτωμα, αλλά την ίδια της την υπόσταση μέσα στον εθνικό φαντασιακό σχηματισμό. Όσο για εμάς, ο αδιάλλακτος αγώνας και εχθρότητα σε αυτόν τον σχηματισμό, η συνέπεια και η ψύχραιμη ανάλυση του υπάρχοντος, με όσα εργαλεία διαθέτουμε, μπορεί να ανοίξει δρόμους για την συγκρότηση μιας μάχιμης μειοψηφίας εναντίον του υπάρχοντος, στις σημερινές συνθήκες. Η καλύτερη οργανωτική προετοιμασία και η συγκρότηση όλων μας πρέπει να εμπεριέχεται στην δική μας ιδιαίτερη καθημερινότητα. Ο αγώνας ενάντια στην ελληνική ιδεολογία, σε κάθε της πλευρά, η δική μας αντιφασιστική και κομμουνιστική πρόταση πρέπει να διατυπωθεί, για να γίνει ο επικίνδυνος ιός που θα βλάψει θανατηφόρα επιτέλους αυτό το εθνικό σώμα.

Αυτόνομη πρωτοβουλία ενάντια στην λήθη, Απρίλης 2014

ekoplakonias@gmail.com

skalalakonias.wordpress.com